

KRAANVOGELS OP DE LANDSCHOTSE HEIDE

Voor onze engelse leden Jim en Sarah zijn sommige soorten, die ze hier zien en die voor ons "gewoon" zijn, heel bijzonder of nieuw. Hier volgt een ooggetuigeverslag van de eerste waarneming van kraanvogels op de Landschot, in het Nederlands!

Wij gaan vaak naar de Landschotse Heide, gewoonlijk op zondag. Het was dus niets bijzonders dat we op een zondag in november daar waren.

De dag begon mistig en stil. We wandelden langzaam langs de weg en alles was rustig. Tussen de bomen konden we goudhaantjes en veel mezen horen, die aan het kwetteren waren. Daarbij zaten ook kuifmezen, die wij alleen kennen van het Abernathy Forest, een oud woud in Schotland. Ook andere vogelsoorten lieten zich zien: op de vennen zaten veel wilde eenden en wintertalingen en allerlei bosvogels waren voedsel aan het zoeken. We verwachtten niets ongewoons, maar we hopen altijd... Aan de rand van het Berkven begon ik het geploegde veld langzaam van links naar rechts af te kijken. In het midden bemerkte ik iets donkers in de mist. Er zaten daar enkele vogels, maar van welke soort? Ik bekeek er een nauwkeurig. Hij was grotendeels grijs, bijna dezelfde kleur als de lucht, en groot. Misschien een blauwe reiger, dacht ik. Maar nee, hij was veel groter en had een zwart-witte kop met een rode kruin. Zijn snavel was kloeker en korter dan die van een reiger en zijn hals leek gestreept, wit achter, zwart voor. Ook had hij veel lange pluimen die zijn korte staart verborgen.

Ik fluisterde tegen Jim: "Kom maar, kijk naar die vogels." (I won't translate what I actually said). Hij was het met mij eens: kraanvogels. Negen stuks stonden er op de akker.

Met onze telescoop konden we

ze duidelijker zien. Wat een mooie vogels! Bijna tien minuten konden we ze bekijken maar plotseling vlogen ze op. Een kraai probeerde ze te verjagen terwijl ze een paar keer rondcirkelden. In de vlucht zagen we de zwarte vleugelpunten en de gestrekte hals, de twee belangrijkste verschillen met de blauwe reiger. Daarna vertrokken ze naar het zuidoosten waarbij ze in V-formatie gingen vliegen.

Toen herinnerde ik me dat ik mijn camera bij had en maakte nog snel drie foto's. Jammer genoeg heb ik nu drie foto's van de lucht boven de Landschotse Heide met negen kleine vlekjes. Maar ik weet wat het zijn en ik zal het niet vergeten.

SARAH KAY

